

la memòria

NARCÍS-JORDI ARAGÓ

Ara que ha fet trenta anys

Ei dia 3 d'abril de 1979, la transició espanyola de la dictadura a la democràcia va arribar, per fi, a la seva instància política més elemental: els ajuntaments.

La democratització municipal va costar tant –tres anys i mig des de la mort del dictador– que semblava que no arribaria mai i que hauríem de viure sempre més conduïts pels fòssils consistoris franquistes. A la fi, però, les eleccions es van celebrar i les urnes es van obrir per oferir el seu veredict. Com en una condemna, havien transcorregut 40 anys i 2 dies des de l'acabament de la Guerra Civil, el dia 1 d'abril de 1939.

A la demarcació gironina es van presentar 468 candidatures per al govern de 219 municipis. A la ciutat de Girona hi hagué sis candidatures: Convergència i Unió (CIU), Comunistes de Catalunya, Centristes de Catalunya-UCD, Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE), Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC) i Partit del Treball de Catalunya. Els programes electorals de les formacions eren farcits de promeses, que oscil·laven entre el realisme i la utopia.

Els ciutadans van acudir a les urnes amb molta il·lusió i enmig d'una gran expectació. Els resultats a la ciutat de Girona van ser els següents: PSC-PSOE, 11.746 vots i 9 regidors. CIU, 9.284 vots i 7 regidors; CC-UCD, 7.674 vots i 5 regidors; PSUC, 6.060 vots i 4 regidors. Comunistes de Catalunya, 1.384 vots i cap regidor. Partit del Treball, 474 vots i cap regidor. Es consolidà, així, una majoria d'esquerra (13 regidors) i una minoria de centre-dreta (12 regidors). L'alcaldia va ser per al cap de llista del PSC-PSOE, Joaquim Nadal. Els regidors van ser, per al PSC-PSOE, Joan Paredes, Just M. Casero, Antoni Domènech, Jaume Cubert, Pilar Gisbert, Alfonso Abete, Sebastià Parra i Francisco Pluma; per a CIU, Joan Vidal, Ricard Dalmau, Joan Saqués, M. Gràcia Bosch, Manuel Nonó, Alfons Moré i Josep Perpiñà; per a CC-UCD, Joan Terrades, Enric Manuel-Rimbau, Jacinto Sáez, Martí-Manel Días i Joan Soliguer; per al PSUC, Francesc Pararols, Joan Miró, Josep Quintanas i Joan Pascual.

Quan el diari de l'endemà va publicar la foto de Nadal i Pararols celebrant la victòria amb el puny enlaire, un gironí conspicu va exclamar, molt esverat: «Han tornat els rojos!».

>> A l'esquerra, integrants de la candidatura del PSC-PSOE. Aquí sota, candidats de CIU a l'Ajuntament de Girona. Abril de 1979.

Les primeres eleccions municipals de la nova democràcia van celebrar-se **40 anys i 2 dies** després de l'acabament de la Guerra Civil

>> Fragment del díptic electoral editat per CIU.

>> Collage del Grup Praxis al-lusiu al resultat de les eleccions.

Seny i eficàcia

La ciutat que necessitem no ha de proporcionar-nos només un habitatge vora de la feina, del qual pensem fugir-ne tan bon punt arriba el diumenge. Les cases han de ser grans, segures, assolellades, i tenir a prop l'escola, el dispensari, el mercat, l'autobús, els llocs de reunió, esbarjo i esport.

Volem una ciutat ampla, neta, sense sorolls, amb espais oberts, on sigui possible caminar a poc a poc, anar en bicicleta i passejar-se.

Volem que tinguí espais verds, centres de barri, escoles, camps d'esport, sales d'esplai, biblioteques, on tothom pugui trobar la companyia o l'aïllament que li faci falta.

Volem que sigui gran, que hi hagi comerç, indústria i treball per a tots, però volem també que no es torni aclaparadora i per això ens cal retornar vida als barris, on cada persona té un nom, uns companys i unes feines.

Volem que sigui acabada en el seu aspecte extern per tal de fer-la agradable a tots els qui hi vivim i a tots els qui ens vénen a veure.

De l'Alternativa Municipal de CIU, 1979

Per una Girona nova

Farem una ciutat neta, amb rius d'aigua neta, fonts que brillin i espais on jugar i córrer per esbargir-se. Farem llocs per passejar, racons per seure i prendre el sol, i una Devesa per estar-hi a l'ombra a l'estiu i trepitjar les fulles seques a l'hivern.

Farem un urbanisme d'acord amb l'entorn. Regenerarem el barri antic; respectarem el patrimoni arquitectònic [...] Per una ciutat amb personalitat traurem tots aquells afegits que la despersonalitzen.

Farem una cultura per al poble [...] Promourem el teatre de qualitat i posarem el Teatre Municipal a disposició regulada dels grups de teatre independent de les nostres comarques.

Volem una ciutat [...] sense congestió, amb zones peatonals, sense el tràfic de la N-II. Una ciutat que no l'engoleixin els cotxes. Cal insistir en la recerca de solucions definitives per acabar amb el perill dels aiguats [...].

Volem una ciutat segura [...] amb uns torns permanents de nit i la constant preocupació per no posar en perill la seguretat ciutadana.

Del programa electoral del PSC-PSOE